

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Nr WOK-071-3/13

Dot.: BPS/043-39-1717-KRS/13

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 21.10.2013 r.
nr. 8766 podpis. Piusuda

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18.10.2013 r.

nr. 4484 podpis. Mrości

Warszawa, 12 października 2013 r.

Pan Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Konwencyjnie Panie Marszałku!

W związku z pismem z dnia 23 września 2013 r. dotyczącym oświadczenia złożonego przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego i ośmiu innych senatorów na 39 posiedzeniu Senatu w dniu 20 września 2013 r., uprzejmie wyjaśniam co następuje:

- 1) Krytyka nieprawomocnych wyroków sądowych jest sprawą delikatną i złożoną, ze względu na konieczność ochrony tak fundamentalnej wartości, jaką jest niezawisłość sędziowska. W wyroku z dnia 24 czerwca 1998 r. K 3/98 TK podkreślił, że niezawisłość sędziowska jest niezwykle czułym mechanizmem; bardzo łatwo ją zniszczyć, a niezwykle trudno odbudować. Krytyka, pochodząca od przedstawicieli innych władz – w tym przypadku władzy ustawodawczej – jest oczywiście dopuszczalna, ale powinna być szczególnie wyważona. W tym kontekście należy uznać, że użyte przez Panów Senatorów określenia, iż wyrok sądu jest „absurdalny i kuriozalny” czy też stanowi „skandal”, nie odpowiadają standardom dyskursu publicznego pomiędzy dwoma władzami. To właśnie te sformułowania spowodowały reakcję przedstawicieli sądu kieleckiego, w której daje się odczytać także pewną emocjonalność.
- 2) Jest rzeczą oczywistą, że przedstawiciele władzy ustawodawczej, nie mając sami uprawnienia do zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, mogą zwrócić się do właściwych organów (w tym przypadku do Rzecznika Praw Obywatelskich i Prokuratora Generalnego) o rozważenie możliwości wniesienia środka odwoławczego. W tym zakresie nie podzielam więc opinii

przedstawicieli Sądu Okręgowego w Kielcach, że może to stanowić zagrożenie dla niezawisłości sędziów i niezależności sądów.

- 3) Nieporozumienia w tej sprawie potwierdzają po raz kolejny zasadę, że w wystąpieniach publicznych kierowanych zwłaszcza do innych organów, należy wystrzegać się niepotrzebnych emocji. Rzeczowość, merytoryczność i odpowiednia formuła ułatwia wzajemnie wyjaśnienia nawet najtrudniejszych kwestii w duchu wynikającego z art. 10 Konstytucji obowiązku współdziałania trzech władz państwowych.

I wyrażam nadzieję

człowi.

SSN Antoni Górski
